

Bethning, idet det vil faae en væsentlig Indslydelse paa Dwindens borgerlige Stilling, og derigjennem paa hele det borgerlige Liv, og jeg kan derfor med fuld og fast Overbeviisning slutte mig til Comiteens Indstilling.

Dahl: Det er blevet sagt, at der ikke skulde være nogen stor Trang til at give Dwinden Fuldmyndighed; saavidt jeg forstod den ærede Justitsminister, ansøgte han, at der ikke var blevet udfærdiget ret mange Bevillinger i denne Retning. Jeg maa dertil bemærke, at det er saare sjældent, at man har bevilget de Ansøgninger, der ere indkomne om Fuldmyndighed for Dwinden; idetmindste er det en almindelig Mening, saavidt jeg veed, rundt omkring i hele Landet, at saadanne Bevillinger ordentligviis ikke gives; og deri maa man vist nok nærmest søge Grunden til, at der ikke hyppigere er indkommet Ansøgninger. Dersom det var bekendt, at man var tilbøjelig til at give Bevilling, er jeg overbevist om, at der ogsaa vilde være kommet en stor Mængde Begjæringer derom. Det er forøvrigt mærkeligt, hvorledes den Trang, der har været til, at Dwinden skulde være myndig, har gjort sig gjældende i privatretlige Forhold. Den Omstændighed, at hun faaer Tilladelse til at drive en Handel, kan jo i og for sig ikke medføre, at hun skulde anses for myndig, og dog har man været nødsaget til at gøre det. Saavidt jeg veed — jeg husker det ikke ganske og har ikke undersøgt det — troer jeg, at der er Præjudicater for, at den Dvinde, der driver en Næring ifølge en vis bestemt Tilladelse, maa have en større Myndighed til at udføre Handlinger betræffende denne Næring, end Dwinden ellers har; men det er dog klart, at man er kommen til dette Resultat af Hensyn til, at Dwinden ikke kunde udføre slige Forretninger, uden at hun havde en saadan større Myndighed, og heri seer jeg et meget praktisk Beviis for Nødvendigheden af at indrømme Dwinden Myndighed. Derimod har den almindelige Mening ikke kunnet gøre sig saa stærkt gjældende, at den er gaaet ind paa at tillægge Buxler, der udstedes af ikke fuldmyndige Dwindere, ivertimod Lovgivningen fuld Gyldighed; naar en saadan Dvinde har udstedt en Buxel,

vil jeg meget betvivle, at noget offentligt Institut har indladt sig paa at discontere den, medmindre den var ganske særdeles forsynet med Attester om, at hun havde en Mand til Curator, og at Buxlen var understrevet af ham m. M., hvilke besværlige Former Enhver, der har haft med Buxelforretninger at gjøre, vil indrømme umuligt kunne tagtages i det enkelte Tilfælde. Selv den mindste Handel, saasom Blomsterhandel og Modehandel, kan hun ikke drive, uden at hun ved enkelte Leiligheder maa udstede en Buxel. Dette kan hun ikke alene, og altsaa maa der være En, som kan assistere hende; dette koster Benge, og de Bauxfælligheder, der ere forbundne dermed, ere tilstrækkelig bekendte. Forøvrigt troer jeg, at den Frygt, der kan være hos Enkelte for, at Myndigheden skal blive misbrugt, reiser sig fra et personligt Bekendtskab til enkelte Tilfælde, hvor man er kommen til Kundskab om, at Dwinden har misbrugt den Myndighed, hun var i Besiddelse af, ligesom den ogsaa kan reise sig fra, at man tænker sig en bestemt Pige, og da spørger sig selv, hvor let vilde hun ikke forøde sin Formue, dersom hun blev myndig. Men man maa ikke gaae ud fra saadanne enkelte Tilfælde; man maa derimod tænke sig hele Kjønnen, og saa forekommer det mig, at man ganske vist maa erkjende, at, om end i enkelte Tilfælde en saadan Myndighed kan misbruges, vil den dog i de allerfleste og langt overveiende Tilfælde have sit store Gavn. Jeg har i min Stilling hørt til dem, der have haft meest med Dwindere at gjøre i de Forhold, hvor de kunde trænge til en Curator eller Lovværge; men jeg maa tilstaae, at jeg har fundet, at den ugifte Pige ikke bestyrer sine egne Anliggender mindre vel end Enken; jeg har endogsaa haft stærke Beviser paa det Modsatte. Naar jeg saaledes tænker tilbage paa et af de mange Tilfælde, der rinde mig i Tanker, er jeg vis paa, at, hvis vedkommende Dvinde havde haft Raadighed over sin Formue, denne da ikke var bleven saaledes formindret, som den blev under Overformynderibestyrelsen, og deri vil jeg samstemme med den ærede Ordfører, at dette ofte skeer derved, at Børgen ikke har varetaget Pigens Lary, saaledes som han